

LÁMPÁS

AZ 1956-OS MAGYAR SZABADSÁGHARCOSOK VILÁGSZÖVETSÉG KÖZHASZNÚ EGYESÜLET LAPJA
XIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM, 2026. MÁRCIUS

A BÉKA, A GÓLYA ÉS A MAGYAROK

A Lámpás hátoldalán lévő rajz bő másfél évtizedig függött a Kossuth Rádió Vasárnapi Újság szerkesztőségének falán. Mikor a Rádiót elköltöztették történelmi helyéről, a Bródy Sándor utcából – s magam is kikerültem onnan – eltettem emlékebe. Mert jelkép. Akár a magyar emberé is lehetne. A béka sem adja fel, pedig már félig a gólya csőrében van, de mellső lábaival még fojtogatja a madarat. Végveszélyben sem hagyja el hite, ereje!

Végveszély?! Meglehet. Manapság eldurvult a világ, a köznyelv mélyre süllyedt, hiányzik az önuralom, az egymás iránti tisztelet, a párbeszéd; az ukrajnai- és közel-keleti háborúkban az emberélet ágyútöltelék lett a drónok harcában. Mi tudjuk, a kimaradás egyenlő a megmaradással! De a kimaradáshoz erő kell. Mi kitartunk. A következmények nélküli hazaárulás és a brüsszeli nyomás közepette küzdünk az önfeladás ellen.

Egy olyan miniszterelnök vezetésével, aki négy ciklus óta kormányoz, kétharmados többséggel, eredményesen – mondhatni, mostmár élet- és végveszélyben. „...*ma Brüsszel is magyar embernek 'öltözött'* – idézem Orbán Viktor március 15-i, a legnagyobb békemenet után mondott szavait – *Mi, márciusiak sohasem törődünk bele, hogy a magyarok 12 pontjából brüsszeli 12 pontot csináljanak a budapesti labancok! Nem engedjük, hogy 30 brüsszeli ezüstért eladják, amit mi 16 év alatt felépítettünk*”.

Igen, itt vannak a budapesti labancok! Akiknek vezére a nép nyelvén beszél, mint minden hamis próféta, és azt hirdeti, hogy ő vezet el a Kánaánhoz. Eszköze ugyanaz, mint a régi kommunistáké: fölerősíti sok emberben a szunnyadó irigységet, dühöt – netán saját sikertelenségük okán –, amik elvakítják őket. Így aztán azt sem látják, amit látnak; csak, amit a vezér mond nekik.

Képtelenség e káoszban tisztán látni? Dehogy! Hunyjuk be a szemünket, s tegyük egy képzeletbeli mérleg egyik serpenyőjére a gyűlölettel körített ígéret-halmazt, a másokra a távlatokat nyitó eddigi sikereket: egy független, tudásalapú társadalom – család-közösség-nemzet – építését, a versenyképesség növelését, az egyén boldogulását.

Én az utóbbira szavazok.

Vennes Aranka

TARTALOM

A BÉKA, A GÓLYA ÉS A MAGYAROK JEGYZET	2
NE CSAK AZT NÉZZÜK, KI A VÉLEMÉNYVEZETŐ, TISZTELJÜK A VALÓSÁGOT! – FIGYELMEZTET SIMON JÁNOS PROFESSZOR ÚR	3
A BÉKEGYÜLÉS ELÉ KISKÖRÖS, 2026. MÁRCIUS 28.	6
LONDON, 2026. MÁRCIUS 15.	6
GEOPOLITIKA, GAZDASÁG, MISSZIÓ	7
NEMZETTÁRSÁK ÜZENETE DR. BÉKÁSSY ZOLTÁN G.: VÁLASZÚT	8
BEDE FAZEKAS ZSOLT: LENNI VAGY NEM LENNI!	8
DR. DOMBY PALI: HÁROM IRÁNYBAN HAZA BÖSZÖRMÉNYI ZOLTÁN: GYÁSZ ÉS ÖRÖMKÖNNYEK	9
MEGTALÁLTALAK – VERS	10
SOHA TÖBBÉ KOMMUNIZMUST! AZ ÁLDOZATOKRA GONDOLTUNK	11
1848-49-RE EMLÉKEZTÜNK „SZERESD LENGYELORSZÁGOT!”	13
FELHÍVÁS GÉRECZ ATTILA VERSMONDÓ VERSENYRE	15

**CÍMOLDAL:
Gróf István kompozíciója**

**HÁTSÓ BORÍTÓ:
A BÉKA, A GÓLYA ÉS A MAGYAROK**

NE CSAK AZT NÉZZÜK, KI A VÉLEMÉNYVEZETŐ, TISZTELJÜK A VALÓSÁGOT!

– FIGYELMEZTET SIMON JÁNOS PROFESSZOR ÚR

Ahogy mondani szokták: Magyarország mindig akkor veszített, amikor mások döntöttek helyette; mindig akkor maradtunk talpon, amikor volt erőnk kiállni magunkért. Aranyigazság. De ehhez egységre lenne szükség. Mostanság ettől állunk a legtávolabb. Az országgyűlési választások előtt egyre élesebb a határvonal két tábor között.

Az állampolgárnak pedig döntenie kell a szavazófülkében: az eddig megtett úton menjen tovább az ország, vagy induljon másfelé. Ehhez viszont ismernie kell a lehetőségeket és a tétet is. Dr. Simon János politológus, szociológus, történész az elmúlt több mint három és fél évtized alatt 17 választási vizsgálatot végzett a Gallup Intézet egyik alapítójaként, az MTA kutatójaként és egyetemi tanárként. Vele beszélgettünk választáskutatási tapasztalatairól.

– Milyen tényezők, szempontok befolyásolják a választót, hogy ki mellett teszi le a voksot?

– Sokféle választó, illetve választói csoport létezik, így sokféle hatás és szempont befolyásolhatja őket. Teljesen mások a fővárosi közegben élő választók csoportjai, mint a vidéki nagyvárosoké vagy kisebb településeké. Budapesten sokkal inkább médiafüggőek és véleményvezér-függőek a szavazópolgárok. Amikor 20 éven át az MTA-n dolgoztam főleg a választásokat és a politikai kultúrát kutattam. Azt mondanám, hogy vannak olyanok, akik az anyagiak alapján döntenek, azt nézik, hogy melyik kormány ígér vagy ad neki többet, melyik kevesebbet. A tapasztaltabbak már a változásokra is érzékenyek, meggondolják, hogy akarnak-e változást, most a korábbiakhoz képest rosszabbul vagy jobban élnek-e, kormányváltást akarnak-e vagy sem? A materiális szemlélet a magyar társadalomban viszonylag magas, azért, mert a Kádár-korszak sokukban egy erős és tartós fogyasztói szemléletet alakított ki. Emiatt történt hamar visszarendeződés Magyarországon, visszaírták a Kádár-i viszonylagos jólétet, így 1994-ben ismét a szocialisták kerültek hatalomra és ezért vált fontos politikai tényezővé a liberalizmus mellé szociális államot ígérő SZDSZ is. Az más kérdés, hogy milyen volt a teljesítményük.

– A materiális szemlélet mellett mi játszik még szerepet?

– Más csoportoknál a szabadság és a demokrácia volt a fő szempont a rendszerváltáskor és lesz most is az. Gondoljunk például az 56-osokra, azok utódaira, vagy

1956 élményét frissíteni kell
– mondja Simon János

a szintén sok sérelmet szenvedett vallásosokra. De azt se felejtjük el, hogy ma már jelentős számban szavaznak olyanok, akik nem ismerik a politika világát. Ők nem ismerik fel saját érdeküket sem, és döntéseik hatását sem, hiszen a tömegmédiá kiszavazó show-iból – például az RTL műsoraiból – csak a következmények nélküli szavazást tanulták meg, mert csak szimpátia-világuk és ízlésviláguk alapján szavaznak. Aktívak, bátran szavaznak, de némi túlzással azt mondhatjuk, hogy egy hét múlva már arra sem emlékeznek, hogy kire szavaztak. A vidékiek közelebb állnak környezetükhöz, a valóságos életélményekből merítik tapasztalataikat, míg a pestieknek jelentősebb része médiafüggő, tehát vagy arra szavaznak, amit a média sugall nekik, vagy az általuk fontos véleményvezetőre figyelnek – például egy celebre, egy sztárra, egy zenészre – rájuk hallgatnak. Ha egy fiatal rajongóként rendszeresen eljár egy általa kedvelt zenész koncertjeire, és ott hallja az ő jelmondatos politikai véleményét, akkor annak alapján dönti el, hogy dönt, kit szeret és kit gyűlöl, kire voksol, kire nem, akar-e kormányt váltani vagy sem. Tehát ez is egy nagyon fontos kampányterület.

– Akkor a sokféle választói csoportot sokféleképpen kell megnyerni?

– Igen. Ahogy mondtam, Magyarországon van egy közép-európai összehasonlításban is erős materiális szavazóbázis, és Budapesten, illetve a legnagyobb vidéki városokban van egy erősen médiafüggő szavazói bázis is. E két csoport preferenciája döntő lehet a választás végeredményét illetően. Fontos azonban figyelembe venni, hogy más minőségű preferencia-csoportok is szavaznak, tehát a képlet nem fekete-fehér. Mászt kell kínálni a valóságos embereknek, a szilárd nemzeti identitású embereknek vagy az erős történelmi tudattal rendelkező embereknek. A nemzeti felelősség érzése minden időben hívószó, és a szavazók jelentős csoportjait képes összefogni. A TISZA ezért is tudott sokkal többet elérni a DK-hoz képest a szavazói bázis tekintetében. A FIDESZ-nek szinte kötelessége a háború ellen föllépni, hirdetni a békeharcot. Frissíteni kell az '56 szabadságharc élményét, diktatúra ellenességét, és az új generációnak is be kell mutatni, hogy milyen hősieen harcolt ez az ország a függetlenségért, az önállóságért. Meg kellene ismertetni velük a magyar történelem nagy alakjait, a vezető egyéniségeit, mert ez is erősíti a nemzeti identitást. El kell magyarázni, miért fontos a határon túli magyarok védelme. Az erős nemzeti kötődésű embereknek a mindennapi lelki eledele, hogy megkapja ezt a választási kampányban. Akkor arra a pártra fog szavazni, akitől ezt hallja. Ugyanez érvényes például a szabadságjogok kiterjesztésével kapcsolatosan. Vagy, ha valaki LMFTQ-aktivista, és egy politikai párt ezt támogatja, mindegy, hogy 1 vagy 3 százalékos, akkor nyilván oda fog szavazni, mert ő ott érzi magát biztonságban, azzal tud azonosulni. Tehát ennyire tagolt a magyar társadalom.

– Az előbb hangsúlyozottan szólt 1956-ról. Magyarország mindig a függetlenségért és a szabadságért harcolt.

Most is nagynemzetközi nyomás nehezedik ránk. Április 12-én tehát arról kell dönteni, hogy meg tudjuk-e védeni a szabadságunkat, vagy pedig a globális és uniós központok hatalma alá kerülünk?

– Igen, ez az ország nemzetpolitikai érdeke. Csak ezt nem mindenki tartja magára nézve fontosnak. Például fölnőtt egy új generáció, ami szintén tagolt. Ha megnézzük, hogy egy részük milyen zenét hallgat, a koncerteken milyen lözungokat hangoztatnak, akkor annak a rabjává válik, és nem érdekli a jövő, még az sem, hogy mi lesz öt év múlva. Vagy nem hiszi el azt sem, hogy őt elvihetik katonának, háborúba. Erre csak legyint, ettől ő nem fog félni, mert legfeljebb az ő szülei és nagyszülei tudják, hogy ez milyen tragédiát jelenthet. Azt követi, amit a véleményvezető énekesétől hallott, s az üzenet csak lebutítottan tömondatos, például, hogy „a kormány takarodjon!”. Hiába van a nemzetnek egy stratégiai érdeke – amit a tanult, nemzettudattal rendelkező, történelmet ismerő-művelő, a magyar nyelvet fontosnak tartó emberek átéreznek –, őket ez egyszerűen nem érdekli, mert más a gondolkodásuk logikájának érvényesülési igénye. Ha azt akarjuk, hogy ne legyen háború, ne sérüljön a nemzetünk szuverenitása, ne legyenek illegális bevándorlók, le egyen energiahiány, akkor el kell érnünk a választási kampányban, hogy a többség is ezt mondja, ezt akarja. Ehhez pedig megfelelő, célirányos kommunikáció kell.

– Nem valami biztató, amit fiatalok egy rétegeről mondtak, hogy nem gondolnak arra, mi lesz évek múlva. Nagy kérdés, hogy mit hoz a jövő. Hol lesz Magyarország helye az újjá alakuló világrendben?

– Még nem látjuk, hogy a világrend mivé fog alakulni, sok a nyitott kérdés, nemzetközileg is viták vannak ez ügyben. Nagyon sok visszahúzó és torzító erő működik. Nem tudni, hogy a Trump-vonal mennyire lesz tartós az Egyesült Államokban. Ez azonban nemcsak egy emberen múlik, hanem a mögötte és a vele szemben álló erőknél és háttérhatalmakon is. Mint ahogy Ukrajna jövőbeli sorsát is a nemzetközi erővonalak döntenek el. Egyes számítások szerint Ukrajna a területének 40 százaléka már az amerikai és az internacionális tőke tulajdonban van, ezért védik őket annyira. Az óriási tőkével bíró befektetési alapok a legfőbb tulajdonosok mozgatják Zelenskijét és az ukrán haderőt is. A sajátjukért harcolnak, de az ukránok véreikért fizetnek. Nem érdekli őket az, hogy drámaian fogy a soknemzetiségű ország népessége, mert fölülük hozhatnak oda majdan új telepeseket, illegális migránsokat, akár muszlim arabokat meg afrikaiakat is dolgozni. Tehát az ukrán háború már ezért is globális háború. Európában az angol tőkés lobbiknak – beleértve az angol királyi házat is, hiszen az ő pénzüket is a BlackRock kezeli – meg a francia nagytőkés pénzügyi alapkezelőknek csak a gazdasági érdekeik számítanak, emiatt nem akarnak lemondani azokról a területekről.

– Ukrajna helyzete tehát nagyon bonyolult. De mi lesz Zelenskijével?

– Zelenszkij az egy bábú ebben a történetben. Egyéb-
ként kevesen tudják, hogy az Egyesült Államokban is
állampolgár. Ott is megvannak a jelentős tulajdonai,
ingatanaí – és a menekülési útvonala is vallószínűleg
Amerika lesz; ott kér majd menedéjogot. Nem az lesz a
legfontosabb kérdést az ő esetében, hogy ki fogadja be,
hanem hogy ő meddig lesz még hatalmon, mikor lesz a
személycsere. Sok mindent mondanak, több alternatíva
van, sok a nyitott kérdés. Kiszámíthatatlan, hogy a világ
milyen irányba halad. Visszatérve a Trump névvel fém-
jelzett új vonulatra, azt gondolom, hogy mögötte is na-
gyon komoly tőkecsoportok, új gazdasági erők állnak.
Ez szerencsésé teszi Magyarország számára a helyzete-
tet, mert az amerikai elnök is a patrióta vonalat erősíti.
Azokat a vonalakat, akik azt mondják, hogy nekünk
a saját hazánk, a mi nemzetünk a legfontosabb. Ezt a
XX. században se tudták fölülírni, eddig még a XXI. szá-
zadban sem. Bár nagyon erős kozmopolita vonalatok
szerveződnek, hogy fölülírják a nemzetet, például maga
Brüsszel is, Berlin is ilyen irányba próbál menni. Azon-
ban még mindig nem látjuk, hogy a Biden-i és a Trump-i
vonal közötti háttéroróknek az ütközése hol tart. De
nézzük meg akár az ázsiai fejlődést is! Nem tudjuk,
hogy Kínának mi lesz a sorsa, mi lesz a kínai-amerikai
viszonyokkal, tudják-e rendezni békés keretek között.
Úgy tűnik, hogy Amerika számára Oroszország nem
halálos ellenség, meg tudnak egyezni. Sokkal jobban
tartanak a kínaiaktól, mert az a gazdasági potenciáljával
hosszabb távon sokkal erősebb, mint a félig-meddig
európai Oroszország. Latin-Amerikáról pedig még nem
is beszéltem, pedig Európa számára nyersanyagként ott
a venezuelai vagy a mexikói olaj szinte kimeríthetetlen
lehetősége is.

– Ezek szerint Magyarország jövőbeni helyzetének kérdése elér az óceánon túlra, a nagy világpolitika alakulása is befolyásolja. De a kiindulási pont mindenképpen az itthoni országgyűlési választások eredménye. Sok választópolgár folyamatosan figyeli a közvéleménykutatásokat. Ez az ön szakterülete.

– A közvéleménykutatás az közvélemény-formálás is. Mert ha kijön az, hogy melyik két vagy négy pártnak van esélye, hogy bekerüljön a parlamentbe, akkor a többiekkel az állampolgárok kevésbé fognak foglalkozni. Mivel arra nem érdemes szavazni, az ő érdekeit nem fogja képviselni. Tehát tovább szűkül a kör, megmutatkozik, hogy melyik nyerhet, és az emberek szeretnek a győztesre szavazni. Mint ahogy a horgász sem dobja be a horgot a csalival oda, ahol nincs hal. Nincs kapás...

1988 őszén, az első olyan kérdőívet összeállítottuk az akkori kollégámmal, Bruszt Lászlóval, aki a Szociológiai Intézetben dolgozott. Becsempésztük a többpártrendszer kérdéseit is, hogy preferenciákat mérjünk. 1989 márciusában egy országos mintán kérdeztük le kérdőívünket: „Ha Magyarországon többpártrendszer lenne, és jövő héten szavazni kéne, Ön az alábbi pártok közül kire szavazna?” Ez akkor nagy áttörés volt, nagy botrányosorozat lett belőle. Például a pártok közé betettük a Kereszténydemokrata Pártot, pedig akkor még nem volt ilyen! És kapott 8%-ot! Tehát ez is azt jelentette, hogy a kereszténydemokrata értékrend akkor is benne volt a magyar társadalomban, még ha évtizedeken keresztül próbálták is elfojtani. Ebből azt akartam kihozni, hogy az értékrendek, a vágyak, az orientációk, a szocializáció, a családi szocializáció akkor is, most is nagyon sokat jelent a pártpreferenciákban és a választói magatartásban.

– Mit tudna tanácsolni a mostani választóknak április 12-én?

– Én azt mondanám, hogy tiszteljék a valóságot! Talán ez a legfontosabb. Ne csak azt nézzék, ki az ő számukra véleményvezető; hanem azt is, hogy mit ad nekik és a nemzetnek a hétköznapi élet. Például a piacon kiszolgáltatottabbak társadalmában jobban vegye figyelembe a szavazásakor, hogy ki az, melyik párt az, mely megvédi az állami támogatást, az erős szociális ellátórendszert, a munkahelyeket, a családokat; és nem engedi, hogy Brüsszel nyomására megvonják ezeket tőle. A médianak ez lenne a feladata, hogy minderről reálisan tájékoztassa az embereket, de ne manipulatív módon, azért, hogy a választók – amikor döntenek – sokkal erő-

sebben tudjanak kötődni a valóság tényeihez. Ezért fontos az, hogy ne csak 'főnről', a hatalom valamilyen szegmensétől kapjanak impulzusokat vagy a média által létrehozott hamis világból – amely valamilyen politikai erőnek érdekét képviseli, annak véleményét tükrözi. Ehelyett mindig szembesítse az embereket a valóságos folyamatokkal. A demokrácia arról szól, hogy bármilyen politikai erők vannak hatalmon vagy ellenzékben, mindig a valósággal szembeüljenek; abból induljanak ki és oda érkezenek vissza. A valóság maga is folyamatosan változik. Az a politikai erő, amely képes alkalmazkodni a változásokhoz, képes érzékelni a változó erővonalakat, az a győztesek oldalán áll, s nyerni fog. Erről szól a XXI. század.

E kiadvány szerkesztőbizottságának tagja Dr. Simon János, aki Az európai-ság értelme egykor és most címmel írt tanulmányt ebbe a számba

Vennes Aranka

A BÉKEGYÜLÉS ELÉ

KISKÖRÖS, 2026. MÁRCIUS 28.

Aggódva figyeljük az eseményeket Ukrajnában, kezdve 2014 februárjától, a Kijev-i Majdan-téri demonstrációktól. Tizenkét évvel ezelőtt az Oroszország-ellenes EU-párti tüntetők megdöntötték a demokratikusan megválasztott *Viktor Janukovics* elnök hatalmát, amit ők a méltóság forradalmának neveztek. Nem sokkal később Oroszország annektálta a Krím-félszigetet, majd kelet-ukrajnai szeparatista törekvésekre hivatkozva kiterjesztette ellenőrzését Donyeck és Luhanszk megye egy részére.

Átérezzük egy nép szenvedését a most zajló háborúban, legfőképpen a Kárpátalja-i magyarokat féltjük, akik közül már több, mint százan veszítették életüket. Egyébként is sok támadás éri őket, ezek egyike az elvett – és ígéret ellenére – vissza nem adott magyar nyelv használatának jogát. 2022. október 14-én, légiriadó örve alatt *Andrij Baloha* munkácsi polgármester pedig levetette a munkácsi várban lévő *Turul-szobrot*. Ez a barbár akció megdöbbentett és elkeserített bennünket. Egymást kérdeztük a Világszövetségben: most, a háború idején valóban ez volt a legfontosabb feladat Munkácson? Magyarország sürgeti a békét, a megegyezést; s jobb időket remélünk, amikor majd „visszaszáll” a munkácsi vár a turulmadár. Világszövetségünk, a maga szerény eszközeivel erőt akar adni ottani nemzettársainknak,

egy kárpátaljai magyar iskola tanulóinak '56-os lyukas díszszáslót fogunk adományozni.

A szomszédban dúló háború már négy éve tart, s állandó a kiterjedés veszélye. Szóban, fenyegetések formájában már megérkezett hozzánk, ezért egyre erőteljesebben hallatja hazánk a béke hangját. Világszövetségünk is kapcsolódik ehhez a törekvéshez: kiskörösi szervezetünk kezdeményezésére 2026. március 28-án, vezetőségválasztó közgyűlésünket Kiskörösön fogjuk tartani – Világszövetségünk 35 éves történetében először nem Budapesten –, ami előtt békegyűlést szervezünk. A hely szellemisége is segít, hiszen Petőfi Sándor szülővárosa. *Domonyi László* polgármester rendelkezésünkre bocsájtja a Petőfi Sándor Művelődési Központot. Köszönet érte! Ott, pódium-beszélgetés zajlik majd, amelyet *Kondor Katalin*, a Magyar Rádió volt elnöke vezet. Vendégei lesznek: *Domonkos László* író, tv-s szerkesztő; *Erdős László* nyugállományú honvéd ezredes, a magyar hadisírgondozás megteremtője; *Pilhál György*, a Magyar Nemzet főmunkatársa és *Boros Bánk Levente*, a Nézőpont Intézet vezető-helyettese.

Mert mi is azt valljuk, amit Babits Mihály: „Ó béke! béke!! legyen béke már!! Legyen vége már!”

Csigás Zoltán
elnök

LONDON, 2026. MÁRCIUS 15.

A kép a londoni Mosoly Magyar Ovi-Suli Március 15-i ünnepségén készült, ahol az óvodások, iskolások és a felnőttek tisztelettel emlékeztek az 1848-49-es magyar forradalom és szabadságharc hőseire.

Ahogy *Monika Angela Zahuczky* igazgató asszony elmondta: hétfélig magyar iskola vagyunk, és Dél-Nyugat Londonban tartunk baba-mama klubot, óvodai és iskolai foglalkozásokat, valamint Kodály ének-zene órákat, néptáncot, zene klubot és kézműves szakköröket már több mint 25 éve. Célunk a szeretetteljes, támogató, jó hangulatú közösségünket összetartása, és a csodálatos magyar nyelvünk, hagyományaink és kultúránk megélése, átörökítése.

GEOPOLITIKA, GAZDASÁG, MISSZIÓ

Az Iván Kovács László Szabadegyetem tanácsa a III. évfolyam fő témakörének a magyarországi választások történetét ítélte a legfontosabbnak. Mivel az idén is országgyűlési választások lesznek. Az előadások a népképviselő megteremtésétől, 1848-tól kezdődően mutatják be a változásokat, egészen napjainkig. Ehhez szorosan kapcsolódik Dr. habil. Sáringer János, a Budapesti Gazdaságtudományi Egyetem docensének március 25-i előadása, amelynek címe: Az Európai Unió alap gondolatától a brüsszeli bürokratáig.

Ebből adunk közre néhány lényeges gondolatot:

Van egy régi vita, hogy a felfedezések korában mi volt az első: a fegyver, a hadihajó és a zászló, ami a hadihajón lobogott, vagy pedig a kereskedő, aki vitte az üveggyöngyöt, a tüzesvizet és cserébe vásárolt különböző árukat. Más szóval az első volt a politikai, a katonai hatalom, az állam, ennek megjelenítése a zászló. Vagy pedig a kereskedelem, a gazdaság? Ez a vita voltaképpen mind a mai napig tart, és nem dőlt el, mert előfordult, hogy a kereskedő volt ott először, más esetekben pedig a hadihajó érkezett előbb. Megint más esetekben mindkettő együtt – a biztonság kedvéért.

A kereskedőknek – érthető módon – a kereskedelem a fontosabb. A politikának, az államnak, a politikai egységeknek, a politikai entitásoknak pedig a zászló a fontos, hogy a befolyását, hatalmát minél több helyre el tudja juttatni. A harmadik a misszionárius, akinek sem üveggyöngye, sem tüzesvize, sem hadihajója nem volt, azonban vitt magával valamit, ez pedig az írás, a Szentírás.

Európai összefüggésben ez a három dolog szorosan összekapcsolódik: az egyik a geopolitika, a másik a gazdaság, a harmadik pedig a misszió.

Az Európai Unió gondolata a második világháború pusztításának tapasztalatából született meg. A kontinens országai felismerték, hogy a tartós béke és a gazdasági fejlődés csak szoros együttműködéssel biztosítható. Az integráció egyik szimbolikus kezdőpontja az 1950-ben meghirdetett Schuman-nyilatkozat volt, amelyet Robert Schuman francia külügyminiszter tett közzé. A javaslat szerint Franciaország és Nyugat-Németország közös ellenőrzés alá helyezte volna a szén- és acéltermelést, ami a fegyverkezés alapját jelentette.

Ennek nyomán jött létre 1951-ben az Európai Szén- és Acélközösség, amely az európai integráció első intézményes lépése volt. A kezdeményezés gyorsan szélesebb együttműködéssé vált. 1957-ben hat ország aláírta a Római Szerződéseket, amelyek

létrehozták az Európai Gazdasági Közösséget. Az alap gondolat egyszerű volt: a gazdasági összefonódás csökkenti a háború esélyét, és növeli a jólétet. A közös piac, az áruk, a tőke, a szolgáltatások és a munkaerő szabad mozgása fokozatosan erősítette a tagállamok közötti kapcsolatokat.

Az integráció azonban az évtizedek során egyre összetettebbé vált. A bővítések, a közös politikák és az új intézmények létrehozása szükségessé tette egy kiterjedt igazgatási rendszer kialakulását. A központi intézmények – például az Európai Bizottság és az Európai Parlament – jelentős szerepet kaptak a döntéshozatalban. A Bizottság feladata a jogszabályok kezdeményezése és a közösségi politika végrehajtásának felügyelete, míg a Parlament a demokratikus ellenőrzést biztosítja. Ezzel párhuzamosan megjelent az a kritika is, amely az uniós intézmények túlzott bürokratizálódását emeli ki.

A „brüsszeli bürokraták” kifejezés gyakran arra a nézetre utal, hogy a döntések egy része távol kerül a tagállamok polgáraitól, és bonyolult szabályozási rendszer jön létre. A kritikusok szerint az uniós apparátus túlságosan részletesen szabályoz bizonyos területeket, ami növeli az adminisztrációt és csökkentheti a nemzeti mozgásteret. Mások viszont arra hívják fel a figyelmet, hogy egy több mint négyszázmillió embert és számos különböző gazdaságot összefogó közösség működtetése szükségszerűen igényel kiterjedt intézményi rendszert. A közös szabályok biztosítják az egységes piac működését, a fogyasztók védelmét és a verseny tisztaságát.

Az Európai Unió története tehát egyszerre szól az együttműködés eszményéről és az intézményi fejlődés kihívásairól. Az alap gondolat – a béke, a stabilitás és a közös jólét megteremtése – ma is meghatározó, miközben folyamatos vita zajlik arról, milyen egyensúlyt kell találni a nemzeti szuverenitás és a közös európai döntéshozatal között.

NEMZETTÁRSÁK ÜZENETE

„Tulajdonképpen én sosem hagytam el az országot. Lélekben. Csak testben” – ezek a mondatok juttattak eszembe, amiket Arany Tibor, néhai '56-os szabadságharcos, amerikai emigráns megfogalmazott a róla szóló könyvben. Alighanem így érez nagyon sok magyar, akik – leginkább politikai okokból hagyták el a hazát. És azok is, már inkább csak utódaik, akiket a haza hagyott el az 1920-as trianoni békediktátum miatt. Mindazok számára, akik nemcsak a szemükkel, hanem a szívükkel is látnak, világossá vált, hogy valós veszélyben élünk: a megmaradás a tét.

Jól érzékelik ezt mindazok, akik elszármaztak Magyarországról, de a gyökereik még visszanyúlnak a szülőföldre. Kívülről talán jobban át tudják tekinteni, mi játszódik le belül. A Lámpásban közreadjuk néhányuk üzenetét a honiaknak. Érdemes rájuk figyelni. Úgy látják, még minden menthető egy jó helyre húzott iksszel április 12-én.

VÁLASZÚT

Nem születhettem magyar állampolgárnak, habár a valamikori független Magyar Királyság területén láttam meg a napvilágot. Csakhogy akkor ez a terület a Harmadik Birodalomhoz tartozott, a II. világháború után pedig Jugoszlávia lett, ma meg Szerbia. Szüleimet-Édesanyámat a háború megakadályozta, hogy magyar területen születhessek. Nem volt választásuk...

Ma lenne! Ma senkinek sem kell semmilyen megtorlástól félnie, ha másként vélekedik is. Csak el kell mennie, és leadni a voksot.

De nem volt mindig így! 1848 március idusán a független magyar kormány megadta a szabad választások lehetőségét az önállóságért. De hiába, mert aztán a magyar nép hatalmas árat fizetett Világos után... Az 1920. június 4-én aláírásra kényszerített békediktátum által – mely területe kétharmadával megcsonkította a történelmi Magyarországot – a kizárt hárommilliónál több magyar sem választhatott... Nyolcvanöt évvel ezelőtt Teleki Pál miniszterelnök sem választhatott. Az 1941-es márciusi, belgrádi németellenes tüntetések nyomán Hitler követelte, hogy engedje át a német csapatokat Jugoszlávia felé. Ő nem akarta megszegni a Jugoszláviával kötött örökbarátsági szerződést, inkább véget vetett életének. (Bár az öngyilkosságot ma is többen vitatják.)...1956-ban is az egész nemzet lázadt fel, szabad választásokat, függetlenséget és a megszálló szovjet csapatok kivonását követelve a kommunista rémuralomtól. Aztán ezért is megfizetett!

Ám csatatér az létezik ma is. Az egyik felet, a magyar nemzeti kormányt, népünket szorongatás, a népakarat eltörlése fenyegeti! A csatát a függetlenségért ma is meg

kell vívnia mindenkinek – az anyaországi és a külföldi magyaroknak egyaránt! Mégpedig a szavazó helyiségekben, az erőszak jelenléte nélkül. Mert a honi- és külföldi magyaroknak megadatott a szabad választás joga, az Alkotmány és törvény biztosítja ezeket, a mostani nemzeti kormány pedig garantálja.

Nagyon is aktuálisak Petőfi Sándor szavai: „Itt az idő, most vagy soha! /Ez a kérdés, válasszatok!”

Menjünk és válasszunk! Válasszuk azokat, akik már másfél évtizede védik nemzetünk függetlenségét!

Dr. Békássy Zoltán G.,
egy svédországi magyar

LENNI VAGY NEM LENNI!

Nyelvében él a nemzet – vallotta Széchenyi István, aki az 1825-ös országgyűlésen birtokainak egy évi jövedelmét ajánlotta fel Magyar Tudós Társaság létrehozására. Nyelvében él a nemzet – tarja a jelenlegi magyar kormány is, és hozzáteszi, hogy a nemzet határai nem azonosak az ország határaitól. Lassan négy évtizede élek családommal diaszpórában, de ezt mi csak 2010 után kezdtük érezni, mert végre olyan kormánya lett Magyarországnak, amely soha nem tapasztalt anyagi és szellemi támogatást indított el a határon túli, illetve a diaszpórában élő magyarságnak! Elsősorban ahhoz, hogy megőrizhessük kultúránkat és identitásunkat, hogy nyelvében élhessen a Nemzet! És túlélhessen a diaszpórában élő magyarság! Mert a szomorú helyzet az, hogy például itt a jólét elkényelmesítette közösségeink tagjait, és ha nem kaptunk volna otthonról se-

gítséget az elmúlt közel tizenhat évben, akkor ezeknek a közösségeknek a nagy része már nem is létezne!

Ennyi is elég lenne ahhoz, hogy leszögezzem: 2026. április 12. egyszerűen a megmaradást jelenti: „lenni vagy nem lenni”!

De van más is!

Hosszan sorolhatnám az elmúlt bő másfél évtizedben az óhaza elért eredményeit, amik még a határokon kívülrre szakadt magyarok számára is csodálatra méltóak, s amitől az ember nagyon jól érzi magát, ha az anyaországba látogat. Hogy Magyarország mennyire épült-szépült, hogy milyen eredményekkel büszkélkedhet a jelenlegi kormány, hogy a világ egyik legélhetőbb helye lett – annak ismertetésével több oldal telne meg! Csak néhány: önállóság-függetlenség megőrzése, védelem az illegális migráció ellen, kimaradás a háborúból, családtámogatás, munkahelyek teremtése külföldi beruházók által is, fiatalok-anyák személyi jövedelemadó kedvezménye, iskolák, templomok felújítása, építése – külhonban is! – jó kapcsolatok építése Kelettel-Nyugattal egyaránt...

Bizony néha az az érzésem, hogy egyeseknek el kellene hagyniuk azt a nagyszerű Magyarországot, hogy tudatosuljon bennük, mit fog veszíteni a magyarság, ha esetleg az ellenzék nyeri a '26-os választást! Ráadásul összehasonlítási alapunk is van, hiszen mi például egy nyugati jóléti államban élünk, ami – meglátásunk szerint – már közel sem olyan jó hely, mint Magyarország! A Szülőházánk!

Számomra, diaszpórában élő magyar számára, a Fidesz a biztos választás!

Bede Fazekas Zsolt
Kanada, Toronto

HÁROM IRÁNYBAN HAZA

Nővérem volt az, aki 17 évesen harcolt 1956-ban, én, harmadiksként csak a szenespincében éltem meg a nemzet rövid függetlenségét. Tavaly élcelődtem családi- és baráti körben, hogy most én is '56-os magyar vagyok, ennyi ideje élek ugyanis a diaszpórában. Miért is?

Már érettségi előtt három nyelvből államvizsgáztam, de mivel az 'aktámba' bekerült a nővérem, az óhazai továbbtanulásnak befellegzett. De nem oda Buda, irány a krakkói egyetem nyelvtudományi tanszéke, ahová felvételt nyertem. Azonban a varsói illetékes minisztérium hivatalos kikérő levelét a budapesti illetéktelen hatóságok a szemem előtt tépték szét. Ekkor már világos volt, de nem *fegyverletétel*, hogy át kell állítani a GPS-t. Hát ezért élek Kanadában 56 éve.

Noha a rövid óhazai és székelyföldi látogatásainkkor a rokonok gyakran kérdezték, hogy maradunk-e? Válaszom

mindig hármast tükrözött: „Talán a repülön a legjobb, ott mindhárom irányban hazamegyek...” – mondogattam. Három gyerekkel és hat unokával a hazatelepülés nem kerülhetett szóba.

Feleségem kívánságára 2006-ban költöztünk a Brit Kolumbia-i Okanagan völgybe, ahol egy 120 tagú, nagyrészt 1957-ben érkezett magyarokból álló közösség is élt. Vezetőségi tagként segitettem a néptánc csoport, a halászok és vadászok klubja, a női kör, a hétvégi magyar iskola működését fiataloknak. Rendszeresek az összejövetelek vacsorával, a lengyel-magyar találkozók, megemlékezések nemzeti ünnepeken. Röviden: közösségépítés történik és magyar identitásunk megerősítése. 2014 után érkeztek az első Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasai. Ők és a Petőfi-ösztöndíjasok ezt munkát-szolgálatot segítik.

„Kultúrát nem lehet örökölni – vallotta Kodály Zoltán. – Az elődök kultúrája egy-kettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.” Hozzáteszem: a legjobb, ha el sem veszíti, ezért a határontúliakat is támogatja az óhaza – gazdasági és kulturális téren – a szülőföldön maradáshoz és az anyanyelv megtartásához. Ilyen egy szuverén ország kormányának hozzáállása a nemzet megőrzéséhez, egyben tartásához! Köszönet érte!

Ezért kell melléjük állni április 12-én!

dr. Domy Pali
Kanada

GYÁSZ ÉS ÖRÖMKÖNNYEK

Magyarnak születtem 1951-ben. Magyar családban nőttem fel. Anyám székely, zetelaki családban született, apám a Partiumban. Így csak félig vagyok székely, vagy talán egészen az.

Meghasadt a szívem, amikor Gyurcsány Ferenc, akkori magyar miniszterelnök és pártja propagandája azzal riogatta anyaországi testvéreimet, hogy ha az erdélyiek megkapják a magyar állampolgárságot, akkor előzőlik az országot, elveszik a munkahelyeket és a nyugdíjakat. Ezért szavazzanak az elszakított területeken élő magyarok állampolgársága ellen! Hatásos volt. Így lett gyásznapi 2004. december 5....

Romániában a nevemről mindig lemaradtak az ékezetek. De 2011. január 1-ével Magyarországon életbe lépett a módosított állampolgársági törvény, magyar állampolgár lehettem! Az Orbán-kormány „visszaadta” a nevemet! Amikor lányommal, Pannával együtt letettük az állampolgársági esküt, hulltak a könnyeim az örömtől! Drága nagyikámra gondoltam, aki nem élhette meg ezt a boldog napot...

Idén, immár negyedik alkalommal szavazhatok magyar állampolgárként. Ezzel kifejezem magyar hazám iránt

éreztem szeretetemet, hűségemet, elkötelezettségemet. Látom és átélem a nemzeti kormány kemény küzdelmét, hogy Magyarország kimaradjon a háborúból, megmentse illegális migránsoktól, megőrizze szuverenitását – és ne Brüsszel diktálja, mi történjen a magyar földön. Miközben igyekszik jobb életet biztosítani, segítve külföldiakat is.

Szimbólumértékű számomra a magyar állampolgárság, hiszen magyar testvéreim megajándékoztak a legnemessebbel, belém vetett bizalmukkal. Ezt erősítem meg április 12-én.

Annál is inkább, mert hallatszanak olyan hangok a baloldalon, hogy el kell venni a külföldiaktól a magyar állampolgárságot! Emlékezzünk: az I. világháborút lezáró trianoni békediktátummal Magyarország elveszítette területének mintegy kétharmadát, és a magyar nemzetiségű lakosság közel egyharmada az új határokon kívülre került. A II. világháborút követően pedig mindazt elvesztett, amit a bécsi döntések idején – rövid időre – sikerült visszaszerezni.

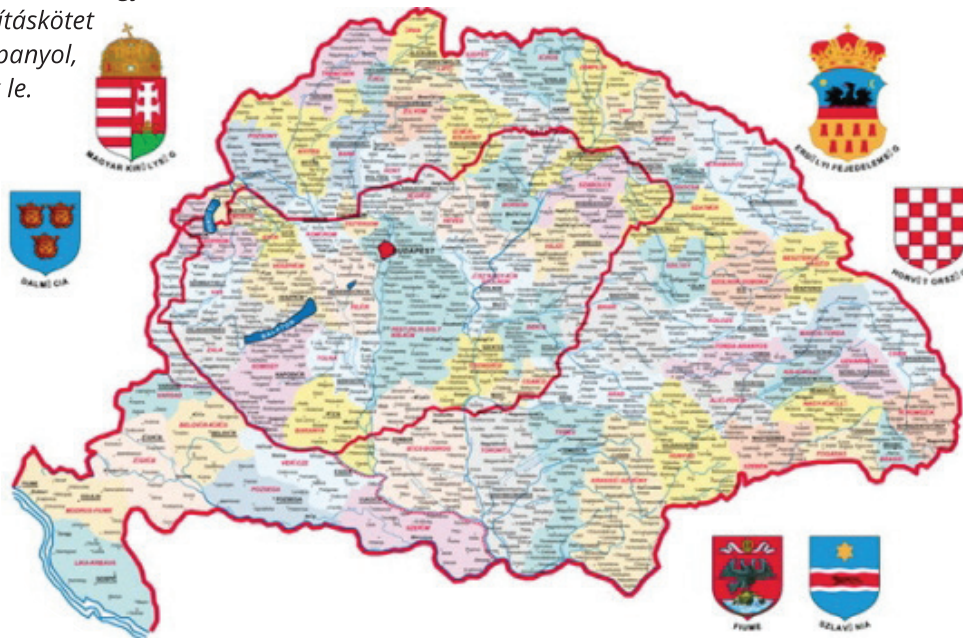
Jussanak eszünkbe Himnuszunk sorai: „megbűnhődte már e nép / a múltat s jövődöt”.

Igen, meg. Össze kell tehát fognunk, jobban, mint bármikor, és szavazzunk a nemzeti kormányra, a biztos jövőre!

Böszörményi Zoltán
Arad

* * *

Böszörményi Zoltán József Attila- és Magyarország Babérkoszorúja-díjas költő, író. Főszerkesztője az Aradon huszonöt éve megjelenő, az összmagyar irodalmat képviselő Irodalmi Jelen című folyóiratnak; huszonnyolc éve vállalja a szórványban megjelenő Nyugati Jelen nap- majd hetilap finanszírozását. A magyar kultúra szolgálatáért a Magyar Érdemrend középkeresztjével is kitüntették 2016-ban. Tizennégy verseskötet, hét próza- és három fordításkötet szerzője. Műveit angol, német, francia, spanyol, orosz, lengyel és román nyelvre fordították le.

Böszörményi Zoltán

MEGTALÁLTALAK

Mint frissen ejtett sebre,
úgy nézek rád.
Réveteg
mennyit álmodoztam rólad!
Most, hogy betelt a sorsom,
tiéd vagyok.
Tiéd mindhalálig, szent föld,
örök eszme.
Néha úgy éreztem,
kifutok az időből,
üres kutak mélyén kerestem víztükröt.
Bejártam a kontinenseket,
tavak csillogó szemében kutattalak,
havasok rejtett útjain
rénszarvasok tekintetében
véltelek felfedezni,
s riadtan eszméltem magamra
vágyaim meleg fészkeiben.
Nem kérek tőled semmit,
most, hogy rád találtam,
ha kell, ringatlak
sok bajt látott karomban,
s gyűjtöm az erőt, hogy újra,
ha kell, százezerszer
négy égtáj felé kiáltsam:
megtaláltalak, Hazám!

SOHA TÖBBÉ KOMMUNIZMUSTI

AZ ÁLDOZATOKRA GONDOLTUNK

Emlékezni gyűltünk össze 2026. február 25-én, a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapján, a Nemzeti Múzeum lépcsőjénél elhelyezett emléktáblához. Itt gyújtotta fel magát Bauer Sándor ipari tanuló 1969. január 20-án, tiltakozásul a szovjet megszállás és diktatúra ellen. Három napig haldoklott, a diktatúra rendőrei kórházi ágyán letartóztatták. Temetésén csak a családtagok vehettek részt – rendőri felügyelettel...

Dr. Ferencz Orsolya úrkutatásért felelős kormánybiztos, Budapest 2. számú egyéni választókerület országgyűlési képviselő-jelöltje, a kommunizmus bűneit korábbra vezette vissza, felidézve Kovács Béla kisgazda pártfőtitkár meghurcoltatását:

– 1947. február 25-én gyalázatos módon a hatalom letartóztatta és a szovjet gulágra hurcolta kommunista szovjet hatalom - mondotta. – Akkor elindult az a rémtörténet, ami Magyarország történelmének szörnyű fekete lapjain szerepel. Megkezdődött – az először utópisztikusnak mondott, de szörnyű disztópiává vált – ideológia, amit kommunizmusnak hívunk. Az az iga, ami Magyarországnak nemcsak éveit, hanem a jövőjét is ellopta négy és fél évtizedre.

Majd így folytatta:

– Amikor úgy tűnt 1990-ben, hogy a kommunizmus végre a történelem szemétdombjára kerül, itt hagyták azt a roncsot, aminek eltüntetésén mind a mai napig is azon dolgozunk. Itt hagyták a romokat, a következményeivel. Példa erre, hogy nem túl régen, az azóta már terrorszervezetté nyilvánított Antifa, agyba-főbe vert ártatlan járókelőket Budapest utcáin. Azért, mert azt gondolta, hogy ezt megteheti...

Majd felidézte Bauer Sándor szenvedéseit:

– Ahol most állunk, ez a hely egy döbbenetes fájdalmas pont. Itt gyújtotta fel magát Bauer Sándor 17 éves tanuló, majd belehalt sérüléseibe 1969. január 23-án. Én, mint édesanya, ha visszamehetnék az

Dr. Ferencz Orsolya megemlékezik Bauer Sándorról. Bal oldalon tizenkét szatmárnémetii fiatal, akik a Határtalanul a Magyar Fiatalokért Egyesületet képviselik

időben, kérve-kérem, hogy ne tegye! Mert Magyarországnak nem hősi halottakra, hanem *hősi életekre van szüksége!* Neki dolga lett volna itt. De megértem őt évtizedek távolából, mert égő fáklyaként az ő halála nem volt értelmetlen! Az ő halála volt annak a bizonyítéka, hogy a magyar nemzet él. Élni akar. És túl is éltük a kommunizmust. Itt vagyunk, és készen állunk arra, hogy a magyarságot a XXI. században megtartsuk és megerősítsük. Ennek így kell lennie, mert ez a nemzet ezer éve itt van, és ezer év múlva is itt lesz! Törjön rá bármilyen szörnyű ordas ideológia. Soha többé kommunizmust! Ez a mai napnak a legfontosabb üzenete – fejezte be beszédét Dr. Ferencz Orsolya.

Csigás Zoltán elnök tovább fűzte a gondolatokat:

– Itt a háború a szomszédban, nekünk a béke mellett kell kiállnunk. Sajnos, sok fiatal megtéved, elhiszi a szirénhangokat... Én úgy hiszem, hogy a kommunizmus még a nyolcvanas években is szedett áldozatokat. Emlékezzünk csak Csernobilra! A sugárfertőzött felhők bejárták egész Európát, az egész földgömböt. Sok magyar áldozata is lett, még a mai napig is. Meg lehetett volna előzni, de eltagadák a szovjet vezetők. Ez is bizonyítja, hogy a kommunisták mindig hazudnak – szögezte az elnök.

Ezután szavalat következett: Kiss István Béla Világszövetségünk tagja Petőfi Sándor: Az apostol című költeményéből mondott el részleteket.

Dr. Petrasovits Anna és Máté Ferenc főhajtása Bauer Sándor emléktáblája előtt

Balról Dr. Sömjéni László Géza a megemlékezők soraiban

Majd az emléktáblánál koszorút helyezett el Dr. Ferencz Orsolya a józsefvárosi Fidesz nevében; Dr. Sömjéni László Géza, a Szabadságharcosokért Köz-alapítvány elnöke; Tóth Ferenc, az 56-os Szövetség

Csigás Zoltán köszönti az egybegyűlteket.

Bal oldalon Dr. Ferencz Orsolya, mögötte a Szatmárnémetiből érkezett diákok

országos elnökségi tagja; az 1956 Magyar Nemzetőrség elnök-főparancsnoka Máhli Imre nemzetőr vezéreztudós és Drigán Bertalan ezredes, szervezési parancsnok-helyettes; Dr. Petrasovits Anna, Világszövetségünk alelnöke és Máté András, a Felügyelő Bizottság elnöke.

1848-49-RE EMLÉKEZTÜNK

Világszövetségünk a Magyar Nemzeti Múzeum kertjében, 2026. március 12-én emlékezett meg az 1848-49-es forradalomról és szabadságharcról. Először Vasvári Pál író, történész, filozófus szobra előtt tisztelegtünk, ahol Csigás Zoltán elnök felidézte az író, történész, filozófus alakját, aki a márciusi ifjak vezető egyénisége volt.

– A forradalom vezetői között tevékenykedett – mondotta –, fontos szerepe volt a 12 pont megalkotásában, amit aztán a népgyűlés elé terjesztettek. Tagja lett a Közcsele Bizottmánynak is. Dolgozott a

A lengyel-magyar barátság emblematikus alakjának számító József Wyszocki tábornok Múzeumkertben álló mellszobra előtt Kozma Erzsébet, Világszövetségünk tagja és Máté András FB elnök

belügy-, majd pedig a pénzügyminisztériumban. Jellačić horvát bán betörő csapatai ellen népfelkelés megszervezésére készült, de addigra már a magyar sereg

Vasvári Pál szobra a koszorúkkal, előtte Gál Mihály festőművész, kiskunhalasi tagunk alkotása a szabadságharc hőseiről. A festményt ajándékba készítette a Világszövetségnek

Két aradi vértanú felesége is lengyel volt – mondja Joanna Urbańska hungarológus, műfordító, a Lengyel Intézet volt igazgatója

megkezdte a visszavonulást. Tudósításokat küldött a Március Tizenötödike című lapnak. Parancsnoka lett a fővárosi csapatnak, szabadcsapatot szervezett. Román felkelőkkel vívott harcban vesztette életét 1849. július 6-án, 23 évesen...

A szabadságharcunkat segítő Lengyel Légioról –, amely a Nemzeti Múzeum kertjében, 1848. november 25-én alakult meg – Joanna Urbańska hungarológus, műfordító, a Lengyel Intézet volt igazgatója emlékezett meg József Wyszocki parancsnok mellszobránál:

– A Légio parancsnokságával hősiiesen helytállt a tavaszi hadjáratban és a szolnoki csatától kezdve a főhadszíntéren harcolt – kezdte beszédét –, 1848 decemberében az aradi vár ostrománál esett át a tűzkeresztségen.

Megemlékezők Józef Wysocki mellszobra előtt

Közismert a lengyel tábornokok és légiósok az 1848-49-es magyar szabadságharcban vállalt szerepe. Legendássá vált Józef Bem tábornok, aki Bem apóként vonult be a magyar történelembe és a lengyel-magyar barátság egyik szimbólumának tekinthető.

– Ha Aradról van szó – folytatta –, hadd ismersek egy kevésbé ismert tény. Nagyon kevesen tud-

ják ugyanis, hogy két aradi vértanú felesége is lengyel volt: Schweidel József Domicella Bilińskát, Poeltenberg Ernő pedig Paulina Kakowskát vette el... Férjeik kivégzése után is, halálukig hűek maradtak férjük emlékhöz. Visszavonultan éltek, és nem kis nehézségek árán tisztességesen felnevelték gyermekeiket – fejezte be Joanna Urbańska.

Ezután Csigás Zoltán visszavette a szót. Párhuzamot vont Jókai Mór: A kőszívű ember fiai című regényében megírt és a mai helyzet között. Hiszen, mondotta, mint akkor a regény főhőseinek, ma is a jó és a rossz között kell dönteni. Annakidején karddal harcoltak, ma tollal – ezért április 12-én tollvonással meg kell védeni eddigi eredményeinket.

* * *

Az ünnepség zárásaként letették az emlékezés koszorúit: Vasvári Pál szobra előtt dr. Petrasovits Anna alelnök, Gál Mihály és családja nevében Máté András. Józef Wysocki szobrát Joanna Urbańska koszorúzta meg.

„SZERESD LENGYELORSZÁGOT!”

Ezt írta utolsó börtönlevelében kisfiának Łukasz Ciepliński mártír ezredes. Ezért ezt a címet adták az emlékkiállításnak Kőbányán, a Lengyel Házban. A tárlatot a Lengyel-Magyar Egyesület, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, a Lengyel Művelődési Ház és a londoni Honi Hadsereg Alapítvány rendezte. Łukasz Ciepliński a „Szabadság és Függetlenség” Egylet utolsó elnöke volt, hat legközelebbi társával együtt 1951. március 1-jén végezte ki a lengyelországi sztálinista terrorapparátus. Haláluk napját 2011-ben a Kiátkozott Katonák Nemzeti Emléknapjává nyilvánították mindazok tiszteletére, akik 1944 és 1956 között fegyveres ellenállást tanúsítottak Lengyelország szovjetizálása ellen.

Mivel a 70 évvel ezelőtt kitört 1956-os magyar forradalom és szabadságharc hősei előtt is tisztelegni kívántak, ezért ötvenhatos szövetségeket is meghívtak a megnyitóra. Világszövetségünktől Csigás Zoltán elnök, Kozma Erzsébet és Vennes Aranka vettek részt a megnyitón.

Balról Joanna Urbańska, mellette Elżbieta Jakimek-Zapart történész. Jobb oldalon Dergán Ádám, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága általános főigazgató-helyettese

– A meghívással kidomborítani szándékoztuk az érték- és sorsközösséget – mondotta a megnyitón Joanna Urbańska, a Korompay Család Lengyel-Magyar Egyesület elnöke.

HÍVUNK! VÁRUNK!

FELHÍVÁS

Gérecz Attila versmondó versenyre

*mottó: "Legnagyobb cél pedig, itt, e földi létben,
Ember lenni mindég, minden körülményben."*

**Az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetségének Elnöksége
meghirdeti,**

a Gérecz Attila versmondó versenyt, az 1956-os mártírköltő emlékére.

Gérecz Attila a XX. századi magyar líra kimagasló alkotója, ragyogó szellem. Emellett hős hazafi, példakép, aki nem tévőzött, amikor ütött a harc órája. Halálában halhatatlanná vált. Személye és életműve is alkalmas arra, hogy példaként szolgáljon a jövő nemzedékei számára.

Az anyanyelv ápolásáért, a versek szépségének népszerűsítéséért, az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetség Elnöksége tehetséggyondozó versenyt hirdet.

A versmondó versenyünkre a magyar nyelvet és a költészetet szerető, minden általános iskolás tanulót várunk, aki a vers tolmácsolásához tehetséget érez önmagában, és kipróbálta magát iskolai versenyeken.

A nevezés feltételei:

A versenyre 8. osztályos tanulók jelentkezését várjuk. A versenyre nevezési díj nincs.

A jelentkezők egy-egy szabadon választott verssel nevezhetnek az alábbiak szerint:

- egy Gérecz Attila verssel, és
- egy Pertőfi Sándor verssel

Nevezési lapok a jelen felhívás mellékleteként letölthetők: www.1956mszvsz.hu honlapról.

Az iskolai előválogatót: a nevező tanulók iskolájában (több jelentkező esetében)

kérjük 2026.szeptember 25-ig megtartani.

A döntőbe bejutott tanulók nevét folyamatosan fogadjuk! A **diák nevét** kérjük elektronikusan beküldeni, legkésőbb 2026. szeptember 25.-ig. az alábbi e-mail címre:
titkarsag@1956mszvsz.hu

A döntő kezdete:

2026. október 10.-e szombat 9:30 óra.

A budapesti helyszínről: 2026. szeptember 30-ig értesítjük a versenyzőket és az iskolákat!

A zsűri minden versenyzőtől, kettő verset hallgat meg. Az egy-egy versmondás ideje – lehetőleg – ne haladja meg az 5 percet! A zsűri döntése alapján, a győztesek díjazásban részesülnek.

A díjak átadására, az 1956-os Magyar Szabadságharc 70. évfordulója alkalmából rendezendő ünnepségen, a Corvin Filmpalotában 2026. október 19.-én 14 órától kerül sor.

A program sajtó nyilvános és ingyenes, minden érdeklődő nézőt szeretettel várunk a közönség soraiba!

TÁMOGATÓK:

MINISZTERELNÖKSÉG

Szabadságharcosokért
Közalapítvány

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

Magyar béka, sose add fel!

A BÉKA, A GÓLYA ÉS A MAGYAROK – cikkünk a 2. oldalon

LÁMPÁS – az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetség Közhasznú Egyesület időszakos lapja
Kiadványunk ingyenes!

Lapunk a Miniszterelnökség, a Szabadságharcosokért Közalapítvány, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. és a Béres Alapítvány támogatásával készült!

MINISZTERELNÖKSÉG

Szabadságharcosokért
Közalapítvány

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

BÉRES
ALAPÍTVÁNY

Kiadó: 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetség Közhasznú Egyesület

Címe: H-1051 Budapest, Nádor u. 36. V. emelet

Felelős kiadó: Csigás Zoltán, az 1956-os MSZVSZ elnöke

Szerkesztő: Vennes Aranka

Telefon/fax: +36 1 269 1340

E-mail: titkarsag@1956mszvsz.hu

Web: www.1956mszvsz.hu

ISSN 2064-8103

A kiadásban közreműködött és a nyomdai munkákat végezte:

HM Zrínyi Geoinformációs és Torborzástámogató Közhasznú Nonprofit Kft.

Felelős vezető: Kulcsár Gábor ügyvezető

A Zrínyi Kiadó igazgatója: dr. Hajdú Ferenc

Műszaki szerkesztő: Gróf István